بیانات در دیدار جمعی از علما، امامان جمعه و مدیران مدارس علمیه اهل سنت کشور - 26 /شهریور/ 1403

بسم الله الرّحمن الرّحیم (۱)

الحمد لله ربّ العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا محمّد و آله الطاهرین و صحبه المنتجبین و من تبعهم باحسان الی یوم الدّین.

برای من خیلی جالب و شیرین و زیبا است این اجتماعی که امروز به برکت نام مقدّس نبیّ اکرم در اینجا تشکیل شده. در گذشته، گاهی اجتماعاتی با برادران علمای اهل سنّت داشتیم ــ بخصوص علمای بلوچ که من سابقه‌ی زیادی با این آقایان دارم ــ لکن مدّتی بود چنین جمعی را ما زیارت نکرده بودیم ؛ امروز الحمدالله اینجا تشریف دارید. با بعضی از این آقایان مثل آقای مولوی عبدالرّحمان، مولوی ساداتی، آقای ملّاقادر ــ که [البتّه] ایشان در جلسه نیستند ــ و آقای مولوی عبدالصّمد، ما از قدیم ارتباط و دوستی داریم ؛ بعضی از زمان تبعید در ایرانشهر، بعضی از اوایل انقلاب. الحمدالله جمع حاضر یک گل سرسبدی از مجموعه‌ی عناصر اهل سنّت کشور ما هستند. بیاناتی هم که کردید، بیانات بسیار خوب و درستی بود و خداوند ان‌شاءالله به ما کمک کند که همه بتوانیم در راه اهداف عالی اسلام حرکت کنیم.

مسئله‌ی اساسی بنده، مسئله‌ی «امّت اسلامی» است. من سالها است که بر روی واژه‌ی «امّت اسلامی»، بالخصوص متعمّداً تکیه میکنم تا ما فراموش نکنیم که یک امّتیم. بله، بعضی ایرانی هستیم، بعضی عراقی هستیم، بعضی شامی هستیم و غیرذلک، لکن این مرزها حقیقت «امّت اسلامی» را تغییر نمیدهد. همه‌ی سعی دشمنان اسلام این بوده است که ما را نسبت به هویّت واحده‌ای که اسمش «امّت اسلامی» است بی‌تفاوت کنند. این نمیشود که من خودم را مسلمان بدانم امّا از رنجی که یک مسلمان در میانمار یا در غزّه یا در هند یا در فلان جا میکشد، خودم را غافل بدانم ؛ این امکان ندارد ؛ این، خلاف تعالیم اسلامی و اصول اسلامی است. ممکن است شما، بشخصک، (۲) نتوانید یک کاری برای کمک به او انجام بدهید، امّا همدلی و همدردی یک حقیقتی است ؛ این بایست وجود داشته باشد.

بنده بیشتر تلاشم و همّتم در زمینه‌ی مسائل شیعه و سنّی و این مسائلی که وجود دارد در کشور، ناظر به این جهت است که ما عنوان «امّت اسلامی» را فراموش نکنیم. من خواهش میکنم آقایان در نمازهای جمعه، در اجتماعات بزرگی که در ارتباط با عناصر برجسته و زبده‌ی اهل سنّت در بخشهای مختلف تشکیل میشود، این عنوان «امّت اسلامی» را تکرار کنید. کاری کنید که ما به هوش بیاییم، بفهمیم که علاوه‌ی بر صفت ایرانی بودن، یک صفت بالاتر و مهم‌تری داریم و آن، مسلمان بودن و عضو امّت اسلامی بودن است ؛ این یک نکته‌ی اصلی است.

نکته‌ی دوّم، این است که همین اجتماع چند ده نفره‌ی ما که اینجا نشسته‌ایم، قطعاً در دنیا دشمنانی را به عکس‌العمل وادار میکند ؛ نفَسِ همین نشستن ما دُور هم، یک عدّه‌ای را به عکس‌العمل وادار میکند. نمیخواهند این اتّفاق بیفتد، نمیخواهند اختلاف مذهبی وجود نداشته باشد. البتّه در این زمینه انگلیس‌ها صاحب تجربه‌ی بیشتری هستند، آمریکایی‌ها هم اخیراً از آنها یاد گرفته‌اند. ما باید بدانیم که عوامل مؤثر فکری، تبلیغی، رسانه‌ای، اقتصادی دارند کار میکنند برای جدا کردن شیعه و سنّی در داخل کشور ما و در همه‌جای دیگر. در کشور ما از بعد از پیروزی انقلاب این فعّالیّت بیشتر شد ؛ چندین برابر قبل از انقلاب. قبل از انقلاب دشمنان در داخل کشور کمتر در این زمینه فعّالیّت میکردند ؛ بعد از انقلاب انگیزه پیدا کردند برای اینکه یک مایه‌ی اختلافی را تشدید کنند، به وجود

بیاورند، و بهتر از همه‌چیز هم از نظر آنها اختلاف مذهبی بود ؛ که یک عدّه‌ای را از این طرف وادار کنند که لَجِ آن طرف را دربیاورد، اهانت کند، بدگویی کند، و یک عدّه‌ای را از آن طرف وادار کنند که نسبت به این طرف همان کار را انجام بدهد. این مخالفت وجود دارد ؛ حالا که این مخالفت وجود دارد، علاجش این است که ما بر روی «وحدت» تکیه کنیم.

وحدت همان‌طور که ایشان اشاره کردند یک تاکتیک نیست، وحدت یک اصلی از اصول اسلام است، وحدت یک امر قرآنی است. اینکه میفرماید «وَ اعتَصِموا بِحَبلِ اللهِ جَمیعاً وَ لاتَفَرَّقوا»، (۳) خیلی مهم است ؛ یعنی در اعتصامِ به حبل‌الله هم که مهم‌ترین کارها است، اجتمعوا ؛ [یعنی] اتّفاق حتّی در اعتصام به حبل‌الله که مظهرش مثلاً حج است، مظهرش نماز جمعه است ؛ یعنی اجتماع حتّی در اعتصام به حبل‌الله مورد نظر قرآن و شریعت اسلامی است ؛ این خیلی به نظر مهم است. یا در این آیات سوره‌ی حجرات «وَ اِن طائِفَتانِ مِنَ المُؤمِنینَ اقتَتَلوا فَاَصلِحوا بَینَهُما فَاِن بَغَت اِحداهُما عَلَی الاُخری فَقاتِلُوا الَّتی تبغی حَتّیٰ تفیءَ اِلیٰ امر الله» ؛ (۴) یعنی مسئله‌ی اتّفاق و اتّحاد این‌قدر مهم است که اگر کسی بَغی کرد، باید با او مقاتله کرد، با آن مسلمان باید مقاتله کرد برای اینکه او را به وحدت برگردانیم ؛ این‌قدر وحدت مهم است! اینها را نمیشود نادیده گرفت. بعد هم که «اِنَّمَا المُؤمِنونَ اِخوَةٌ فَاَصلِحوا بَینَ اَخَوَیکُم» ؛ (۵) یعنی مسئله‌ی وحدت یک اصل قرآنی است و ما نباید از آن غفلت کنیم.

یک عدّه‌ای وحدت را مخدوش میکنند ؛ بعضی دانسته، بعضی ندانسته. عوام از طرفین، ندانسته این کار را میکنند ؛ خواص، خیلی‌شان دانسته این کار را میکنند ؛ باید با اینها مقابله کرد. نمیفهمند ؛ ضرر اختلاف مذهبی را برای دنیای اسلام، برای خود اسلام، برای امّت اسلامی، برای یکایک ملّتهای مسلمان درک نمیکنند ؛ انسان تعجّب میکند که چطور این معنا را متوجّه نمیشوند. جریان مخالف را تحریک میکنند ؛ شما می‌بینید یک جریان تکفیر پیدا میشود، عالِم شیعه را هم میزند، شیخ‌الاسلام (۶) سنندج را هم میزند، مولوی حسین‌بُر (۷) بلوچستان را هم میزند ؛ برایش فرقی نمیکند، برایش شیعه و سنّی تفاوتی ندارد ؛ با هر کسی که انگیزه‌ی وحدت در او هست، دشمنی میکند. خب، این دشمن است ؛ از این معنا نمیشود اغماض کرد.

البتّه من خدا را واقعاً شاکرم که بحمدالله در سطح کشور، جامعه‌ی اهل سنّت علی‌رغم وجود این‌همه توطئه و انگیزه‌های خصمانه‌ای که وجود داشت، مقابله کردند، مبارزه کردند. ایشان اشاره کردند، ما از اهل سنّت ــ چه در دفاع مقدّس، چه در جاهای دیگر ــ پانزده هزار شهید داشته‌ایم ؛ در جاهای مختلف، علمای شهید [داشتیم] ؛ چقدر از علمای اهل سنّت در راه حق، در راه انقلاب به شهادت رسیدند. هدف ما عزّت امّت اسلامی است ؛ عزّت امّت اسلامی هم جز با اتّفاق و اتّحاد به دست نمی‌آید ؛ باید همه در این زمینه تلاش کنیم.

امروز به نظر من یکی از واجبات قطعی، حمایت از مظلومان غزّه و فلسطین است ؛ این قطعاً یکی از واجباتی است که خدای متعال سؤال خواهد کرد از ما در قیامت، اگر چنانچه به این واجب عمل نکنیم. هر کس هر جور میتواند ؛ یکی میتواند پول بدهد، یکی میتواند سلاح بدهد، یکی میتواند کمک سیاسی بکند، یکی میتواند تبلیغ کند، در منبر، در نماز جمعه مطلب را بیان کند ؛ اگر چنانچه ما از این تکلیف سرپیچی کنیم، قطعاً مسئول خواهیم بود. امیدواریم ان‌شاءالله خدای متعال امّت اسلامی را سربلند کند.

من خیلی متشکرم از شما برادران عزیز که امروز اینجا تشریف آوردید و همچنین از آقای محمّدیان (۸) و دوستانشان که این جلسه را ترتیب دادند و این توفیق را برای من فراهم کردند که شما را اینجا زیارت کنم.

خدا ان‌شاءالله امّت اسلامی را سربلند کند ؛ خدا ان‌شاءالله دلهای برادران مسلمان از فرقه‌های مختلف و مذاهب

مختلف را روزبه‌روز به هم نزدیک‌تر کند ؛ مشترکات را به نظرشان بزرگ کند. ما این‌قدر مشترکات داریم، این مشترکات را نمی‌بینیم ؛ غالباً روی موارد افتراق تکیه میکنیم. خداوند ان‌شاءالله کمک کند که بتوانیم این مسائل را عمل کنیم.

والسّلام علیکم و رحمة الله و برکاته

۱) در ابتدای این دیدار، مولوی عبدالرّحمان چابهاری (از علمای اهل سنّت سیستان‌وبلوچستان و امام‌جمعه‌ی چابهار)، مولوی عبدالرّحیم خطیبی (از علمای اهل سنّت هرمزگان و امام‌جمعه‌ی قشم) و ماموستا عبدالسّلام امامی (از علمای اهل سنّت آذربایجان غربی و امام‌جمعه‌ی مهاباد) مطالبی بیان کردند.
۲) به خودی خود، شخصاً
۳) سوره‌ی آل‌عمران، بخشی از آیه‌ی ۱۰۳ ؛ «و همگی به ریسمان خدا چنگ زنید، و پراکنده نشوید ...»
۴) سوره‌ی حجرات، بخشی از آیه‌ی ۹ ؛ «و اگر دو طایفه از مؤمنان با هم بجنگند، میان آن دو را اصلاح دهید، و اگر [باز] یکی از آن دو بر دیگری تعدّی کرد، با آن [طایفه‌ای] که تعدّی میکند بجنگید تا به فرمان خدا بازگردد ...»
۵) سوره‌ی حجرات، بخشی از آیه‌ی ۱۰ ؛ «در حقیقت مؤمنان با هم برادرند، پس میان برادرانتان را سازش دهید و از خدا پروا بدارید ...»
۶) ماموستا محمّد شیخ‌الاسلام در تاریخ بیست‌وششم شهریور سال ۱۳۸۸ در مقابل مسجد سیّدقطب سنندج مورد اصابت گلوله قرار گرفت و به شهادت رسید.
۷) مولوی فیض‌محمّد حسین‌بُر، در بیست‌ودوّم اردیبهشت سال ۱۳۶۰ مورد سوء قصد قرار گرفت و بر اثر اصابت گلوله به شهادت رسید.
۸) حجّت‌الاسلام محمّد محمّدیان (معاون ارتباطات حوزوی دفتر رهبر معظّم انقلاب)